

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ - ΠΕΝΕΛΟΠΑ ДЕЛТА

Πηνελόπη Δέλτα

Η Πηνελόπη Δέλτα με δύο κόρες της (1897)./Пенелопа Делта с двумя дочерьми, 1897 год.

Η Πηνελόπη Δέλτα (Αλεξάνδρεια, 24 Απριλίου 1874 - Αθήνα, 2 Μαΐου 1941) ήταν Ελληνίδα συγγραφέας, γνωστή κυρίως από τα ιστορικά της μυθιστορήματα για παιδιά, η σημαντικότερη ίσως γυναικεία φυσιογνωμία στις κρίσιμες για τον Ελληνισμό πρώτες δεκαετίες του 20ού αι.

Βιογραφία

Η Πηνελόπη Μπενάκη - Δέλτα γεννήθηκε στις 24 Απριλίου του 1874, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, οι γονείς της ήταν ο επιχειρηματίας και εθνικός ευεργέτης Εμμανουήλ Μπενάκης και η Βιργινία Χωρέμη, μέλος της ισχυρής τότε εμπορικής οικογένειας Χωρέμη της Αλεξάνδρειας. Η Πηνελόπη ήταν το τρίτο από τα έξι παιδιά της οικογένειας:

την Αλεξάνδρα Μπενάκη Χωρέμη - Daves (1871 - 1941)^[3]

τον Αντώνη Μπενάκη (1873 - 1954)

την Πηνελόπη Μπενάκη - Δέλτα (1874 - 1941)

τον Κωνσταντίνο Μπενάκη (1875 - 1877)

τον Αλέξανδρο Μπενάκη (1878 - 1921)^[4]

και την Αργίνη Μπενάκη - Σαλβάγου (1883 - 1972)^[5]

Η οικογένεια Μπενάκη μετακόμισε προσωρινά στην Αθήνα το 1882, όπου η Πηνελόπη παντρεύτηκε τον πλούσιο Φαναριώτη έμπορο Στέφανο Δέλτα το 1895. Μαζί του απέκτησε τρεις κόρες: τη Σοφία (μετέπειτα Μαυροκορδάτου), τη Βιργινία (μετέπειτα Ζάννα και γιαγιά του πρώην Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά) και την Αλεξάνδρα (μετέπειτα Παπαδοπούλου). Επέστρεψαν στην Αλεξάνδρεια το 1905, όπου η Πηνελόπη γνώρισε τον Ίωνα Δραγούμη, τότε υποπρόξενο της Ελλάδας στην Αλεξάνδρεια.^[6] Ανάμεσά τους αναπτύχθηκε ένας μεγάλος έρωτας, η Πηνελόπη όμως δεν θέλησε να αντιταχθεί στις κοινωνικές επιταγές και την υποχρέωσή της απέναντι στον σύζυγο και τα παιδιά της. Η πλατωνική αυτή σχέση της Πηνελόπης Δέλτα με τον Δραγούμη τελείωσε το 1908, όταν αυτός συνδέθηκε με τη Μαρίκα Κοτοπούλη.

Το 1910 εγκαινιάστηκε η μακρόχρονη αλληλογραφία της Δέλτα με τον Γάλλο βυζαντινολόγο Γκυστάβ Σλυμπερζέ, που την βοήθησε στη συγγραφή των μυθιστορημάτων της τα σχετικά με την βυζαντινή ιστορία. Η Δέλτα που είχε μετακομίσει στην Φρανκφούρτη το 1906 εξέδωσε το πρώτο της μυθιστόρημα, το *Για την Πατρίδα*, 1909, το οποίο εκτυλίσσεται κατά την διάρκεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Σύντομα ακολούθησε και το δεύτερο μυθιστόρημά της, *Τον Καιρό του Βουλγαροκτόνου*. Το στρατιωτικό κίνημα στο Γουδή το 1909 την ενέπνευσε να γράψει το *Παραμύθι χωρίς όνομα* (1911).

Το 1913 η οικογένεια Δέλτα επέστρεψε στην Αλεξάνδρεια και το 1916 εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Αθήνα, όπου ο πατέρας της Δέλτα, Εμμανουήλ Μπενάκης, είχε εκλεγεί δήμαρχος. Ανέπτυξαν στενή φιλία με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τον οποίο και προσκαλούσαν συχνά στην εξοχική τους οικία στην Κηφισιά.

Κατά την επισιτιστική και ανθρωπιστική κρίση που δημιουργήθηκε εις βάρος των Ελλήνων της Ανατολικής Μακεδονίας κατά την διάρκεια της Β΄ Βουλγαρικής κατοχής ελληνικών εδαφών (1916-1918) και διαπιστώθηκε σε όλο το εύρος της μετά την απελευθέρωση των περιοχών, πολύτιμη υπήρξε η συνδρομή του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού με επικεφαλής την Πηνελόπη Δέλτα και την Έλλη Αδοσίδου, για την οργάνωση συσσιτίων, πρόχειρων νοσοκομείων και διανομή ιατροφαρμακευτικού εξοπλισμού^[7].

Ακόμη, καθοριστική ήταν η συμβολή της Πηνελόπης Δέλτα στην ενεργοποίηση του κρατικού μηχανισμού καθώς και στον σχεδιασμό, την οργάνωση και την εκτέλεση του δύσκολου έργου της παλιννόστησης των χιλιάδων Ελλήνων Ανατολικομακεδόνων ομήρων που βρίσκονταν σε βουλγαρικά στρατόπεδα συγκέντρωσης εκτελώντας κατανγκαστικά έργα στο εσωτερικό της Βουλγαρίας την περίοδο 1917-1918.^{[8][9][10][11][12][13]}

Το 1922 αναλαμβάνει δράση, με την συμβολή της οικογένειάς της, για την ανακούφιση των αναγκών και την αποκατάσταση των προσφύγων της Μικρασιατικής Καταστροφής. Μάλιστα, στο κτήμα του πατέρα της, στην Κηφισιά, αλλά και στο σπίτι τους φιλοξενήθηκαν δεκάδες οικογένειες Μικρασιατών προσφύγων, στους οποίους παρείχαν και συσσίτιο.^[14]

Το 1925 εκδόθηκε *Η ζωή του Χριστού*, ενώ την ίδια χρονιά εμφανίστηκαν τα πρώτα συμπτώματα της σκλήρυνσης κατά πλάκας, ασθένειας που την ταλαιπώρησε μέχρι τον θάνατό της. Το 1929 ξεκίνησε τη συγγραφή της τριλογίας *Ρωμιοπούλες*, η οποία τελείωσε το 1939 και είναι ένα αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα, το οποίο αφηγείται σε τρεις τόμους τη ζωή της Δέσποινας Κρινά-Δαπέργολα, μιας δραστήριας γυναίκας, την οποία η κοινωνία της εποχής της περιόριζε σε ένα χρυσό κλουβί. Το πρώτο βιβλίο, *Το Ξύπνημα*, καλύπτει γεγονότα των ετών 1895-1907, η *Λάβρα* καλύπτει τα έτη 1907-1909 και το *Σούρουπο* τα έτη 1914-1920.

Εν τω μεταξύ, εκδόθηκαν άλλα τρία μυθιστορήματά της: ο *Τρελαντώνης* (1932), όπου περιγράφει τις περιπέτειες του αδελφού της, όταν όλα τα αδέρφια ήρθαν από την Αίγυπτο να περάσουν το καλοκαίρι με την θεία τους (σε ένα σπίτι του Τσίλερ) στον Πειραιά, ο *Μάγκας* (1935), η ζωή στην Αλεξάνδρεια με τα μάτια του μικρού σκυλιού της οικογένειας, και το *Στα μυστικά του Βάλτου* (1937), όπου η ιστορία εκτυλίσσεται γύρω από την λίμνη των Γιαννιτσών κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνα.

Το 1941 ο Φίλιππος Δραγούμης εμπιστεύθηκε στην Δέλτα τα ημερολόγια και το αρχείο του αδελφού του, Ίωνα Δραγούμη, στα οποία η Δέλτα πρόσθεσε περίπου 1.000 χειρόγραφες σελίδες με σχόλια για το έργο του Δραγούμη. Στις 27 Απριλίου 1941, ημέρα κατά την οποία τα γερμανικά στρατεύματα κατέλαβαν την Αθήνα, η Πηνελόπη Δέλτα προσπάθησε να αυτοκτονήσει παίρνοντας δηλητήριο και τελικά έφυγε από τη ζωή πέντε

ημέρες αργότερα, στις 2 Μαΐου 1941, ενώ είχαν ήδη προηγηθεί άλλες δύο απόπειρες αυτοκτονίας στο παρελθόν. Στον τάφο της, στον κήπο του σπιτιού της, χαράχτηκε η λέξη «ΣΙΩΠΗ». Το 2012 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Τετράγωνο η βιογραφία της, από τη Μίτση Πικραμένου, με τίτλο *Η κυρία με τα μαύρα*.

Το 2014 εκδόθηκε το τελευταίο της ανέκδοτο έργο *Ρωμιπούλες* από τις εκδόσεις Ερμής, το οποίο παρέμενε ανέκδοτο επί 75 χρόνια. Κυκλοφόρησε με επιμέλεια του disέγγονού της Αλέκου Π. Ζάννα.

Εργογραφία

[Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

- 1909: *Για την Πατρίδα* (ιστορικό μυθιστόρημα), α' έκδοση: τυπ. Γ.Σ.Βελώνη, Λονδίνο, εικονογράφηση Νικηφόρου Λύτρα
- 1909: *Η καρδιά της βασιλοπούλας* (διήγημα-παραμύθι), α' έκδοση: τυπ. Γ.Σ.Βελώνη, Λονδίνο, εικονογράφηση Δημήτρης Κωνσταντινίδης
- 1910: *Παραμύθι χωρίς όνομα*, α' έκδοση: α' έκδοση: τυπ. Γ.Σ.Βελώνη, Λονδίνο, εικονογράφηση Δημήτρης Κωνσταντινίδης
- 1911: *Τον καιρό του Βουλγαροκτόνου* (ιστορικό διήγημα), α' έκδοση: τυπ. Γ.Σ.Βελώνη, Λονδίνο, εικονογράφηση Δημήτρης Κωνσταντινίδης
- 1915: *Παραμύθια και άλλα*, α' έκδοση: "Βιβλιοθήκη του «Εκπαιδευτικού Ομίλου»", Αθήνα, με εικονογραφήσεις της Σοφίας Λασκαρίδου και της Σοφίας Δέλτα
- 1921: *Τ' Ανεύθυνα* (Διηγήματα), α' έκδοση: Αθήνα, εκδόσεις "Ι.Ν.Σιδέρης"
- 1922: *Στο Κοτέτσι* (παραμύθι), α' δημοσίευση στο παιδικό περιοδικό «Παιδική χαρά» το 1922, α' έκδοση: εκδ. "Τετράγωνο", 2011^[15]
- 1925: *Η ζωή του Χριστού* - (δίτομο), α' έκδ.: Αθήνα, εκδ. "Τυπογραφείο της Εστίας"
- 1927: *Το γκρέμισμα*, (ιστορικό μυθιστόρημα, ανολοκλήρωτο), α' έκδοση: εκδ. "Ερμής", 1983
- 1932: *Τρελαντώνης* (μυθιστόρημα), α' έκδ.:εκδ. "Τυπογραφείο της Εστίας" με εικονογραφήσεις της Μαρίας Παπαρρηγοπούλου
- 1935: *Μάγκας* (μυθιστόρημα), α' έκδοση: εκδ. "Κασταλία"
- 1937: *Στα μυστικά του βάλτου* (μυθιστόρημα), α' έκδ.: Αθήνα, εκδ. "Τυπογραφείο της Εστίας", με εικονογραφήσεις του Δημήτριου Μπισκίνη.
- 1939: *Οι Ρωμιπούλες* (μυθιστόρημα για ενήλικες) α' έκδοση: εκδόσεις "Ερμής", 2014.^[16] Περιλαμβάνει: α' τόμος: *Το πρώτο ζύπνημα*, β' τόμος: *Η Λάβρα*, γ' τόμος: *Το σούρουπο*

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CE%BB%CF%8C%CF%80%CE%B7_%CE%94%CE%AD%CE%BB%CF%84%CE%B1#:~:text=%CE%A0%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CE%BB%CF%8C%CF%80%CE%B7%20%CE%94%CE%AD%CE%BB%CF%84%CE%B1,%5B17%5D

ПЕНЕЛОПА ДЕЛТА

Пенелопа Делта

Пенелопа Дельта с двумя дочерьми (1897).

Пенелопа **Дельта** (Александрия , 24 апреля 1874 г. — Афины , 2 мая 1941 г.) — греческая писательница, известная в основном своими историческими романами для детей; возможно, самая значимая женщина-деятельница в решающие для эллинизма первые десятилетия XX века .

Биография

Пенелопа Бенаки-Дельта родилась 24 апреля 1874 года в Александрии , Египет , ее родителями были бизнесмен и национальный благотворитель Эммануэль Бенакис и Вирджиния Хореми , представительница тогдашней влиятельной купеческой семьи Хоремис из Александрии. Пенелопа была третьим из шести детей в семье:

Александра Бенаки Чореми - Дэйвс (1871-1941)

Антонис Бенакис (1873–1954)

Пенелопа Бенаки - Дельта (1874 - 1941)

Константинос Бенакис (1875–1877)

Александр Бенакис (1878 - 1921) ^[4]

и Аргини Бенаки - Сальвагу (1883-1972)

1882 году семья Бенаки временно переехала в Афины , где в 1895 году Пенелопа вышла замуж за богатого торговца -фанариота Стефаноса Дельтаса . От него у нее было три дочери: София (позже Маврокордату), Вирджиния (позже Занна и бабушка бывшего премьер-министра Антониса Самараса) и Александра (позже Пападопулу). В 1905 году они вернулись в Александрию , где Пенелопа встретила с Ионасом Драгумисом , тогдашним вице-консулом Греции в Александрии . ^[6] Между ними возникла большая любовь, но Пенелопа не хотела противиться общественным нормам и своим обязательствам по отношению к мужу

и детям. Платонические отношения между Пенелопой Дельтой и Драгумисом закончились в 1908 году , когда он вступил в связь с Марикой Котопули .

В 1910 году началась многолетняя переписка Дельты с французским византологом Гюставом . Шлиберце , который помог ей написать романы о византийской истории. Дельта, переехавшая во Франкфурт в 1906 году , опубликовала свой первый роман « *За родину* » (1909), действие которого происходит во времена Византийской империи . Вскоре вышел ее второй роман « *Время болгарских убийц* » . Военные действия в Гуди в 1909 году вдохновили ее на написание « *Повести без названия* » (1911).

В 1913 году семья Дельта вернулась в Александрию , а в 1916 году они окончательно обосновались в Афинах , где отец Дельты, Эммануэль Бенакис , был избран мэром. У них сложилась тесная дружба с Элефтериосом Венизелосом , которого они часто приглашали в свой загородный дом в Кифисии .

Во время продовольственного и гуманитарного кризиса, возникшего у греков Восточной Македонии во время Второй болгарской оккупации греческих территорий (1916-1918 гг.) и наблюдавшегося по всему его размаху после освобождения регионов, помощь Греческого Красного Креста во главе с Пенелопой Дельтой и Элли Адосиду оказалась неоценимой в организации пайков, временных госпиталей и распределении медицинского оборудования ^[7] . Более того, вклад Пенелопы Дельты имел решающее значение для приведения в действие государственного механизма, а также для планирования, организации и выполнения сложной задачи репатриации тысяч греков из Восточной Македонии. заложники, находившиеся в болгарских концентрационных лагерях и выполнявшие принудительные работы на территории Болгарии в период 1917-1918 гг. ^{[8] [9] [10] [11] [12] [13]}

В 1922 году она, при поддержке своей семьи, предприняла действия по облегчению нужд и реабилитации беженцев, пострадавших от катастрофы в Малой Азии . Фактически, в поместье ее отца в Кифисии , а также в их доме разместились десятки семей беженцев из Малой Азии , которым они также предоставляли еду. ^[14]

The В 1925 году была опубликована « *Жизнь Христа* » , и в том же году у нее появились первые симптомы рассеянного склероза — болезни, которая мучила ее до самой смерти. В 1929 году она начала писать трилогию « *Ромиопулос* » , которую закончила в 1939 году . Это автобиографический роман, повествующий в трех томах о жизни Деспины Крины-Даперголы , активной женщины, которую общество того времени заключило в золотую клетку. Первая книга, « *Пробуждение* » , охватывает события с 1895 по 1907 год , « *Лавра* » — с 1907 по 1909 год , а « *Сумерки* » — с 1914 по 1920 год .

Тем временем были опубликованы еще три ее романа: *«Треландонис»* (1932), где она описывает приключения своего брата, когда все братья и сестры приехали из Египта, чтобы провести лето у своей тети (в доме, принадлежащем Циллер) в Пирее, *«Магкас»* (1935), жизнь в Александрии глазами маленькой собачки семьи, и *« В тайнах болота»* (1937), где история разворачивается вокруг озера Янница во время Македонской войны .

В 1941 году Филипп Драгумис доверил Дельте дневники и архив своего брата Ионы Драгумиса , к которым Дельта добавил около 1000 рукописных страниц с комментариями к работам Драгумиса. 27 апреля В 1941 году , в день, когда немецкие войска оккупировали Афины , Пенелопа Дельта попыталась покончить жизнь самоубийством, приняв яд, и в конечном итоге скончалась пять дней спустя, 2 мая. 1941 г. , хотя до этого уже было две попытки самоубийства. На ее могиле, в саду ее дома, было вырезано слово «ТИШИНА». В 2012 году издательство Tetragono Publications опубликовало ее биографию под названием *«Дама в черном»* , написанную Митси Пикраменуу .

издательством Ermis Publications была опубликована ее последняя неопубликованная работа *«Ромиопулос»* , которая оставалась неопубликованной в течение 75 лет. Издание было опубликовано под руководством ее правнука Алекос П. Жанны .

Рабочая тетрадь

[Редактировать | редактирование кода]

- 1909 : *За Родину* (исторический роман), первое издание: печатное. G.S. Veloni , Лондон , иллюстрации Никифороса Литраса
- 1909 : *Сердце принцессы* (рассказ-сказка), первое издание: напечатано Г.С. Велони , Лондон, иллюстрации Димитриса Константинидиса
- 1910 : *Сказка без названия* , первое издание: первое издание: тип. G.S. Veloni , Лондон, иллюстрации Димитриса Константинидиса

- 1911 : *Во времена Болгароктонуса* (историческая повесть), первое издание: печатное. G.S. Veloni , Лондон, иллюстрации Димитриса Константинидиса
- 1915 : *Сказки и другие истории* , первое издание: «Библиотека « Образовательной группы », Афины, с иллюстрациями Софии Ласкариду и Софии Дельты
- 1921 : «*Безответственные* » (короткие рассказы), первое издание: Афины, издательство « И.Н. Сидерис »
- 1922 : *В курятнике* (сказка), впервые опубликовано в детском журнале «Детская радость» в 1922 году, первое издание: издательство . «Квадрат», 2011 ^[15]
- 1925 : *Жизнь Христа* - (два тома), первое издание : Афины, ред . « Типография Эстия »
- 1927 : «*Крах*» (исторический роман, незаконченный), первое издание: под ред . "Гермес", 1983
- 1932 : *Трелантонис* (роман), первое издание : ред . « Типография Гестии » с иллюстрациями Марии Папарригопулу
- 1935 : *Манга* (роман), первое издание: опубликовано . "Касталия"
- 1937 : *В тайнах болота* (роман), первое издание : Афины, изд . « Типография Гестии », с иллюстрациями Димитриоса Бискиниса .
- 1939 : « *Ромиопулы* » (роман для взрослых), первое издание: издательство «Эрмис», 2014 . ^[16] Включает: Том 1: *Первое пробуждение*, Том 2: *Лавра*, Том 3: *Сумерки*

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CE%BB%CF%8C%CF%80%CE%B7_%CE%94%CE%AD%CE%BB%CF%84%CE%B1#:~:tex t=%CE%A0%CE%B7%CE%BD%CE%B5%CE%BB%CF%8C%CF%80%CE%B7%20%CE%94%CE%AD%CE%BB%CF%84%CE%B1,%5B17%5D

